

ANNEX F

**LLIBRE BLANC
DE LA PREVISIÓ SOCIAL
COMPLEMENTÀRIA A
CATALUNYA**

**INFORME DE EVALUACIÓN Y REFORMA
DEL PACTO DE TOLEDO**

**UNIVERSITAT DE
BARCELONA**

Observatorio de los Sistemas Europeos
de Previsión Social Complementaria

ANNEX F - “INFORME DE EVALUACIÓN Y REFORMA DEL PACTO DE TOLEDO”

Comissió de Seguiment i Avaluació dels Acords del Pacte de Toledo

sessió del dia 27 d'octubre de 2020

BOCG de 10 de novembre de 2020

INFORME D'AVUACIÓ I REFORMA DEL PACTE DE TOLEDO

Recomanació núm. 16. Sistemes complementaris.

Sense qüestionar la centralitat del sistema públic de pensions basat en un règim financer de repartiment, l'article 41 de la Constitució empara el desenvolupament de sistemes complementaris de caràcter voluntari que, en línia amb els països del nostre entorn europeu, s'articulen com a mecanismes de naturalesa mixta. En la dimensió econòmica-financera, són instruments d'estalvi a mitjà i llarg termini per als treballadors i eina d'inversió sota tutela dels poders públics. Però també tenen com a objectiu complementar —en cap cas substituir— les pensions públiques. **Conscient de l'insuficient i insatisfactori recorregut que aquestes fórmules han tingut fins ara, la Comissió reafirma la seva aposta per impulsar la seva implantació efectiva, atenent a la recuperació dels salaris i a l'enfortiment de la negociació col·lectiva, per la qual cosa manté la recomanació de dotar de estabilitat a l'actual model de previsió social complementària.**

En aquesta línia, la Comissió subratlla la necessitat d'impulsar, de manera preferent, els sistemes sustentats en el marc de la negociació col·lectiva, d'ocupació, que integren el segon pilar del model de pensions, i que prioritàriament hauran de ser sense ànim de lucre. Aquestes entitats han de permetre desenvolupar un sistema d'aportacions suficient, eficaç i durador, en un percentatge de la base de contingències comunes o altres criteris objectius, i amb fórmules específiques de suport als salaris més baixos o a les carreres professionals més vulnerables, incorporant la solidaritat en determinades contingències.

En aquest sentit, l'esforç de treballadors i empreses ha de ser adequat, proporcional i sostingut en el temps; ha de cobrir almenys les contingències de jubilació, invalidesa i defunció; i s'hauria de materialitzar en entitats que preferentment abonin complements en forma de renda. En línia amb el que planteja l'AIReF en la seva avaluació dels beneficis fiscals (juliol de 2020) s'haurà de dotar aquestes entitats d'un règim fiscal i jurídic adequat i diferenciat, millorant l'existent actualment i entenent que en cap cas aquests sistemes de estalvi puguin ser considerats com a mers productes financers.

Així mateix, aquesta Comissió crida l'atenció sobre dos aspectes substancials per al funcionament dels sistemes complementaris: l'establiment d'un sistema de comunicació veraç i adequat amb els socis o titulars, la participació dels quals haurà de ser periòdica; i la necessària avaluació dels gestors, respecte de les seues competències i del seu exercici en el procés de generació dels complements. El tercer pilar estarà integrat pels mecanismes d'estalvi individual. La gestió d'aquests mecanismes ha de ser més transparent del que ha estat fins ara, de manera que els costos d'administració per les entitats promotores no comportin rendiments negatius

per als estalviadors; se'n desprèn la necessitat de regular fórmules més intenses de protecció dels estalvis invertits en aquest tipus de sistemes complementaris.